

TG-OK-17-18

Wzrost pniek

Opactwo w Sulejowie ufundowane w 1176 roku przez Kazimierza Sprawiedliwego, rozłożyło się nad Pilicą, na krawędzi tarasu (Tyc. 29) Trzon zabudowań klasztornych wraz z kościołem położony jest przy samej skarpie i otoczony obszernym dziedzińcem, zamkniętym ciągłą linią zabudowań mieszkalnych i gospodarczych, tworzącą zarys nieregularnego wieloboku. Linia tych zabudowań tworzy zarazem system obronny klasztoru, ufortyfikowanego na przełomie XV i XVI wieku, w związku z szeregiem napadów tatarskich, które począwszy od połowy XIII wieku niszczyły opactwo. Do kościoła, orientowanego, podobnie jak w Jędrzejowie, na południowy wschód, przylega mały cmentarz. Obszary ogrodowe rozłożyły się poniżej tarasu klasztornego, z trzech stron otaczając zespół zabudowań, i otoczone są murem z basztami na jego narożach. (Tyc. 41) Równoległe do skarpy tarasu biegnie główna droga ogrodowa, do której dochodzą poprzeczne chodniki, dzielące ogrody na prostokątne, różnej wielkości kwatery. Kilka sadzawek w obrębie murów ogrodzenia oraz poza nimi, jak też strumień, wpadający do pobliskiej Pilicy składają się na wyposażenie wodne założenia. Ślady tarasowego ukształtowania skarpy przy południowo-wschodnim skrzydle klasztoru wskazują na miejsce dawnego ogrodu opackiego. (Świechowski 1954.) (Tyc. 40)

TC-OK-17-18

Opactwo w Sulejowie ufundowane w 1176 roku przez Kazimierza Sprawiedliwego, rozłożyło się nad Pilicą, na krawędzi tarasu. Trzon zabudowań klasztornych wraz z kościołem położony jest przy samej skarpie i otoczony obszernym dziedzińcem, zamkniętym ciągłą linią zabudowań mieszkalnych i gospodarczych, tworzącą zarys nieregularnego wieloboku. Linia tych zabudowań tworzy razem system obronny klasztoru, ufortyfikowanego na przełomie XV i XVI wieku, w związku z szeregiem napadów tatarskich, które począwszy od połowy XIII wieku niszczyły opactwo. Do kościoła, orientowanego, podobnie jak w Jędrzejowie, na południowy wschód, przylega mały omentarz. Obszary ogrodowe rozłożyły się poniżej tarasu klasztornego, z trzech stron otaczając zespół zabudowań, i otoczone są murem z basztami na jego narożach. Równoległe do skarpy tarasu biegnie główna droga ogrodowa, do której dochodzą poprzeczne chodniki, dzielące ogrody na prostokątne, różnej wielkości kwatery. Kilka sadzawek w obrębie murów ogrodzenia oraz poza nimi, jak też strumień, wpadający do pobliskiej Pilicy składają się na wyposażenie wodne założenia. Ślady tarasowego ukształtowania skarpy przy południowo-wschodnim skrzydle klasztoru wskazuje na miejsce dawnego pgródu opackiego. (Świechowski 1954)